

Když na mořském horizontu spatřili Messinští stěžně janovských galér, které se navracely z obchodního zastupitelství na Krymu, jistě netušili, že jim zvěstují nejdrtivější pandemii v dějinách evropského kontinentu, pandemii černé smrti. Nad nemocí, která zachvátila všechny kouty Evropy, a která sama zmizela po čtyřech stoletích stejně záhadně, jako se objevila, i dnes visí mnohé otazníky. Čím více o černé smrti víme, tím méně tradičních pravd zůstává ve světle nových důkazů neotřeseno.

Nikdy v dějinách nebyla Evropa svědkem tak drastické události. Nikdy nebyla postižena pandemií takového rozsahu. Během několika let vymřela až polovina evropské populace. Výrazně se změnila struktura obyvatel na venkově i ve městech. To, co však zasáhlo ještě více než masové pomřeni obyvatelstva a co bylo příčinou hlubokých změn v kolektivním chování a mentalitě společnosti, byl fakt, že epidemie s různou intenzitou propukaly v pravidelných intervalech v různých koutech Evropy a mor a umírání se staly všední součástí života lidí. Již mnoho úsilí bylo v minulosti věnováno problematice černé smrti. Cílem této rešerše je kompilace dostupných pramenů se zaměřením na nové poznatky o etiologii onemocnění, průběhu středověké pandemie v českých zemích a jejím odrazu ve středověké společnosti.